

Lezen!

Julie hebben thuis een kalender. Daarop staan de 4 seizoenen, 12 maanden, 52 weken en 365 dagen van het jaar. Op die kalender kun je zien of schrijven wat er op een bepaalde dag te doen is.

Het volk van Israël heeft ook een kalender. De Israëlieten bedenken niet zelf wat er op een bepaalde dag te doen is. Dat vertelt de Heere tegen hen. De kalender van de Israëlieten wordt door de Heere ingevuld. Je kunt dit heel goed merken bij de uittocht uit Egypte. De uittocht is zo belangrijk dat de Heere zegt: 'Deze maand zal voor u het hoofd van de maanden zijn; zij zal u de eerste van de maanden van het jaar zijn' (Exodus 12 vers 2). De maand van de uittocht wordt het begin van een nieuw jaar. Voortaan is deze maand, die Abib heet, de eerste maand van het jaar. Net zoals januari bij ons de eerste maand is.

De eerste maand van het jaar is bij ons in de winter, maar bij de Israëlieten in het voorjaar. Als het de maand Abib is, gaan de Israëlieten de dagen tellen tot het 14 Abib is. Dan is het eerste grote feest voor de Heere: Pascha. De Israëlieten denken er op dit feest aan dat de Heere hen uit Egypte bevrijd heeft. Het is ook een oogstfeest. De gerst op het land is rijp. De eerste gersthalmen worden naar de priester gebracht en dan kan het oogsten beginnen. Ondertussen tellen de Israëlieten vijftig dagen. Dan is het de derde maand van het jaar en vieren ze het tweede grote feest voor de Heere: Pinksteren. De Israëlieten denken er op dit feest aan dat de Heere een verbond met hen

gemaakt heeft en Zijn wet aan hen heeft gegeven. Het is ook een oogstfeest. Nu is ook de tarwe rijp. Van het eerste koren worden broden gebakken en naar de priester gebracht. Net als de Israëlieten vieren wij Pasen en Pinksteren ook in het voorjaar. Op Pasen denken we aan de Heere Jezus. Hij was gestorven en begraven, maar is opgestaan uit het graf. Alles van het Pascha in het Oude Testament wijst naar de Heere Jezus.¹ Op Pinksteren denken we aan de Heilige Geest. Hij is naar de aarde gekomen om te werken in de harten van mensen. Alles van het Pinksterfeest in het Oude Testament wijst naar de komst van de Heilige Geest.²

Op de kalender van de Israëlieten staat nog een groot feest: het Loofhuttenfeest. Dat wordt gevierd in de zevende maand van het jaar. Dat is in het najaar. Dan is heel de oogst binnen. Niet alleen de gerst en tarwe zijn van het land gehaald, maar in de wijngaarden zijn ook de druiven en het andere fruit geplukt. Op het Loofhuttenfeest denken de Israëlieten eraan dat ze in de woestijn in tenten woonden. Een tent is niet zo veilig als een huis. Maar de Heere heeft voor hen gezorgd, hen beschermd en veilig in het land Kanaän gebracht. Vieren wij dit feest ook? Het lijkt erop van niet. Op onze kalender staan wel het Paasfeest en het Pinksterfeest, maar het Loofhuttenfeest wordt niet vermeld. Of toch wel? Heet het misschien anders? We gaan het deze weken ontdekken.

1. Je kunt daar meer over lezen in het boekje *Wijzer – op weg naar het paasfeest*.

2. Je kunt daar meer over lezen in het boekje *Wijzer – op weg naar het pinksterfeest*.

Je merkt het: op de kalender van de Israëlieten zijn de feesten voor de Heere het belangrijkste. Weet je waarom? Dominee Matthew Henry zegt: 'De Heere laat het volk veel bezig zijn met het dienen van Hem. Dan hebben ze geen tijd voor de zonde, de wereld en de duivel.' Hoe is dat bij jou en bij mij? Ben je heel de dag bezig met van alles en nog wat en vergeet je de Heere? Of maak je tijd voor Hem en Zijn Woord?

Zien!

Wereldkalender

Haal de wereldkalender uit dit boek en hang hem op. Zet een knijper bij de tijd waarin wij leven. Zo kun je er elke dag aan denken dat we nu in de tijd tussen het Nieuwe Testament en de wederkomst leven.

Deze week lezen we uit de Bijbelboeken Leviticus, Numeri en Deuteronomium. Het volk van Israël gaat uit Egypte, door de woestijn, naar Kanaän. Wanneer was dat? Schrijf of teken het op de kalender.

Denken!

Feestkalender

Bij de Israëlieten werd het Loofhuttenfeest gevierd in de zevende maand. Deze maand heet Ethanim en is later Tisri gaan heten. Net als bij Pasen en Pinksteren duurt dit feest niet zomaar één dag, maar meerdere dagen. Maak een overzicht (een aanzet vind je hiernaast) van de eerste 22 dagen van deze maand en vul elke dag in wat je over deze dag weet.

Wanneer?	Wat?	Hoe?
1 Ethanim	Nieuwjaarsdag Feest van het Bazuingleklank	Rustdag: nadenken en naar de kerk
2 Ethanim		
enz.		

Doen!

Knutselplaat

Kleur de jaarkalender. Maak bij de feestdagen zelf een tekening.

Zingen!

Hoog omhoog, het hart naar boven

Hoog omhoog, het hart naar boven,
Hier beneden is het niet!
't Ware leven, lieven, loven
Is daar, waar men Jezus ziet.
Wat men hoor' of zie op aard'
Is ons kost'lijk hart niet waard;
Wil men leven, lieven, loven?
Hoog omhoog, het hart naar boven!

Tekst: J. van Lodenstein
Melodie: Psalm 42

De eerste dag: Feest van het Bazuingeklink

Lezen: Exodus 23:14-16 en Leviticus 23:23-25

Zingen: Psalm 81:3 en 4

Op 1 januari begint bij ons een nieuw jaar. We vieren dan de Nieuwjaarsdag. Hoe was dat bij de Israëlieten in de tijd van het Oude Testament?

De Israëlieten vieren twee keer per jaar Nieuwjaarsdag: aan het begin van de eerste maand Abib (later Nissan genoemd) en aan het begin van de zevende maand Ethanim (later Tisjri genoemd). Waarom is dat?

Toen de Israëlieten nog in Egypte woonden en in de tijd daarvoor, was Ethanim de eerste maand van het jaar. Maar de uittocht uit Egypte in de maand Abib is zo belangrijk, dat de Heere de kalender van de Israëlieten verandert. Voortaan is Abib de eerste maand van het jaar. Aan het begin van deze maand maken de Israëlieten zich klaar voor de drie grote feesten die in dit jaar weer gehouden zullen worden. Eerst de feestdagen rond het Pascha, dan rond het Pinksterfeest en ten slotte rond het Loofhuttenfeest.

Nu de Heere de Israëlieten een nieuwe kalender heeft gegeven, is Ethanim niet meer de eerste maand, maar de zevende maand. Toch blijven de Israëlieten op de eerste dag van deze maand Nieuwjaarsdag vieren. Dat wil de Heere ook. Dat heeft Hij tegen het volk gezegd. In de zesde maand is al het werk op de akkers en in de wijngaarden klaar. De hele oogst is

binnengehaald. Het is nu rusttijd. Over een paar maanden begint het zaaien opnieuw. De Israëlieten kijken aan het begin van de zevende maand terug naar het jaar dat achter hen ligt en ze kijken vooruit naar het jaar dat vóór hen staat.

Bij de Israëlieten werd er op elke eerste dag van een nieuwe maand op trompetten geblazen. Die gaven een hoog en helder geluid. Maar op de eerste dag van de zevende maand werd er ook op de bazuin geblazen. Die gaf een diep donker geluid. Deze dag wordt 'het Feest van de Bazuin', 'het Feest van het Geklink' of 'het Feest van het Bazuingeklink' genoemd. De Heere had tegen de Israëlieten gezegd (Numeri 10 vers 10): 'Als je het geluid van de trompet of bazuin hoort, dan roep Ik. Denk er dan aan dat Ik de HEERE uw God ben.' Elke Nieuwjaarsdag roept de Heere ook jou. Niet door trompetten of bazuinen, maar wel door de kerkklokken en Zijn Woord.

Gesprek

Lees kanttekening 32 bij Leviticus 23. Je zou kunnen zeggen: de eerste dag van de zevende maand is voor de Israëlieten Nieuwjaarsdag, Dankdag en Boetedag tegelijk. Leg dit eens uit! Wat betekent dit voor onze Nieuwjaarsdag?

Nadenken op Nieuwjaarsdag

Lezen: Numeri 29:1-6

Zingen: Psalm 98:3

Hoe vieren de Israëlieten de eerste dag van het nieuwe jaar? Net als veel Nederlanders met vuurwerk, alcohol en veel lawaai? Nee, juist niet.

De eerste dag van de zevende maand is voor de Israëlieten een rustdag; een dag om na te denken en naar de tabernakel te gaan (Leviticus 23 vers 24). Denken ze aan de uittocht uit Egypte? Nee, daaraan denken ze in de eerste maand Abib, de tijd rond het Pascha. Denken ze aan het verbond dat de Heere met hen maakte bij de Sinaï en de wet die Hij toen gaf? Nee, dat gebeurt in de derde maand, de tijd rond het Pinksterfeest. Waaraan wil de Heere dan dat ze op deze dag denken? Bijbelverklaarders zeggen: 'Wat nu de zevende maand is, was eerst de eerste maand. De Heere is begonnen met het tellen van de maanden en jaren bij het begin van de schepping. Op de eerste dag van deze maand moeten de Israëlieten er dus aan denken dat God de hemel en de aarde geschapen heeft.' De eerste dag van de zevende maand is de dag van de schepping. Dat betekent voor ons dat we er op Nieuwjaarsdag aan denken dat de Heere alles geschapen heeft. Op Nieuwjaarsdag zegt de Heere tegen je: 'Ik ben je Schepper.' Op deze dag vraagt Hij aan je: 'Leef jij zoals Ik je geschapen heb?' Maar er is meer. De Heere had tegen de Israëlieten gezegd: 'Als je het geluid van de bazuin hoort, denk er dan aan dat Ik

de HEERE uw God ben.' De Heere had een verbond met de Israëlieten gemaakt en hun Zijn wet gegeven. Jij bent gedoopt. Het teken van ditzelfde verbond zit op jouw voorhoofd. Op Nieuwjaarsdag wijst de Heere daar nog eens speciaal op. Op deze dag zegt Hij tegen je: 'Ik ben de Verbondsgod. Ik zorg voor je.' Daarom zegt de kanttekening dat deze eerste dag van het nieuwe jaar een soort Dankdag is: 'Dat de Israëlieten God zouden danken voor alles wat zij het hele jaar van Hem gekregen hadden.' Tegelijk vraagt de Heere op deze dag aan de Israëlieten en ons: 'Wie ben jij voor Mij? Leef je zoals Ik in Mijn wet tegen je zeg?' Daarom zegt de kanttekening dat deze eerste dag van het nieuwe jaar ook een soort Boetedag is. Door na te denken over Wie de Heere is en wie je zelf bent, zie je hoe zondig je bent. De Heere wil dat we die zonden belijden en met berouw naar Hem gaan. Hij wil dat we ons bekeren. Merk je dat er veel is om over na te denken op de eerste dag van een nieuw jaar? En dat vuurwerk, alcohol en veel lawaai daar helemaal niet bij horen?

Gesprek

Welke betekenis heeft het blazen op de bazuin in de Bijbel (Jesaja 58 vers 1, Joël 2 vers 12-15)? Je ziet deze betekenis ook terug in de offers die gebracht worden (Numeri 29 vers 1-6). Zoek eens op welke betekenis deze verschillende offers hebben!

De tiende dag: Grote Verzoendag

Lezen: Leviticus 23:26-32

Zingen: Psalm 79:4

Als er ruzie is geweest tussen jou en je klasgenoot, is het belangrijk dat jullie je verzoenen. Je maakt het goed met elkaar. Op de tiende dag van de zevende maand denken de Israëlieten er speciaal aan: het moet goed komen met God.

De eerste dag van de zevende maand was voor de Israëlieten een dag om na te denken. Ze denken aan Wie de Heere is: hun Schepper en Verbondsgod. Ze denken aan wie ze zelf zijn: zondaren die steeds bij de Heere weglopen en niet doen wat Hij in Zijn wet zegt. God toornt over de zonde. Hij is heilig boos en verdrietig. Door de zonde is het niet goed met God. Wat een wonder dat er op de tiende dag van de zevende maand weer een feestdag is. Op deze dag is de Grote Verzoendag. Op deze dag wil de Heere laten zien hoe het goed kan komen tussen Hem en zondaren. Daarom moeten alle Israëlieten naar de tabernakel (later de tempel) komen. Er is 'kerk' (= een heilige samenroeping). Er mag geen werk gedaan worden. Het is een rustdag. Op deze bijzondere dag zijn alle andere dingen niet belangrijk. Het gaat om Wie de Heere is en wie ik ben. De Heere zegt: 'Iedereen die op deze dag niet nadenkt over God en zijn hart, maar gewoon aan het werk gaat, hoort niet bij het volk van God.' Zo iemand vindt de dingen van de wereld belangrijker dan de Heere.

In de Bijbel staat dat de Israëlieten op deze

dag hun zielen moeten verootmoedigen. Wat is dat? Kanttekening 44 bij Leviticus 16 legt het heel mooi uit: Het is je ernstig vernederen voor de Heere, met belijdenis van je zonden, met vasten, met bidden, met alles na te laten wat voor het lichaam aangenaam en vermakelijk is. In verootmoedig-en hoor je het woord 'ootmoedig'. Dat is het tegenovergestelde van 'hoogmoedig'. Wie nadenkt over Wie de Heere is en wie hij zelf is, wordt ootmoedig, nederig. Dan vind je het heel erg dat je steeds verkeerde dingen doet. Je vertelt al je zonden aan de Heere en je vraagt of Hij je gehoorzaam wil maken. Je hebt geen zin in allerlei dingen die de wereld leuk noemt. Je voelt dat het goed moet komen met God. Je moet met Hem verzoend worden. Wat een wonder dat de Heere juist op deze dag aanwijst hoe dat kan. Hij laat in de tabernakel en tempel zien en horen hoe een zondaar en God verzoend kunnen zijn. Heb jij verdriet over je zonden? Verlang je ernaar dat het weer goed komt met God? Kijk dan morgen maar mee wat er op de Grote Verzoendag gebeurt.

Gesprek

Hoe kan het goed komen tussen God en zondaren? Wie is er voor verzoening nodig (1 Johannes 2 vers 1 en 2)?

Het bloed van verzoening

Lezen: Leviticus 16:2-6, 11-19, 29-30

Zingen: Psalm 40:4

Heb je ergens een afbeelding van de tabernakel of tempel? Zoek die maar eens op. Dan kun je zien wat daar op de Grote Verzoendag gebeurt.

In het Oude Testament bestaat het huis van de Heere uit drie delen: het voorhof (daar mogen alle Israëlieten komen), het heilige (daar mogen alleen priesters komen) en het heilige der heiligen. In het heilige der heiligen woont de Heere. Daar staat de ark van het verbond. In de ark ligt de wet. Op de ark ligt het verzoendeksel. Daarop staan twee gouden engelen. Niemand *mag* in het heilige der heiligen komen. Dat komt omdat door de zonde niemand bij God *kan* komen. God is voor zondaren een Vuur Dat hen doden moet. Mag echt nooit iemand in het heilige der heiligen komen? De Heere heeft gezegd dat de hogepriester één keer per jaar in het heilige der heiligen mag komen. Dat is op de Grote Verzoendag. Door alles wat hij op die dag doet, laat hij zien hoe zondige mensen weer bij de heilige God kunnen komen. Dat kan alleen door bloed.

De hogepriester heeft vandaag zijn mooie priesterkleden niet aan. Hij voelt de zonden van hem en het volk en hij draagt daarom een eenvoudig wit kleed. De hogepriester offert eerst in het voorhof een var (= een jonge stier) voor zijn eigen zonden. Als hij het dier doodt, voelt hij het: ik heb gezondigd en daarom moet ik sterven. Dit dier sterft in mijn plaats. Dan gaat

hij naar het heilige en neemt brandende kolen van het gouden altaar en doet daar geurende kruiden bij. Met deze rokende en geurende schaal voor zich uit gaat hij naar het heilige der heiligen waar God woont. Dit beschermt hem voor Gods majesteit. De hogepriester gaat terug en haalt de schaal met bloed van de jonge stier. Daarmee gaat hij weer het heilige der heiligen in. Hij druppelt dit bloed één keer op het verzoendeksel en zeven keer op de grond voor het verzoendeksel. De hogepriester gaat weer terug naar het voorhof en slacht een bok. Deze bok sterft voor de zonden van heel het volk. Nu gaat hij met het bloed van deze bok naar het heilige der heiligen en druppelt dit op en voor het verzoendeksel. De Heere leert de Israëlieten: er is vergeving van zonden nodig om bij God te kunnen komen. Er is verzoening nodig. Het kan alleen goed komen door bloed. Alles wat op deze dag gebeurt, heeft een diepe betekenis. Het wijst naar de Heere Jezus. Zijn bloed doet de zonden weg. Door Hem kunnen zondaren weer bij God komen.

Gesprek

In de brief aan de Hebreëen wordt uitgelegd dat alles wat de hogepriester deed, wijst naar de Heere Jezus. Lees Hebreëen 9 vers 11-14. Leg eens uit: de Heere Jezus is Tabernakel (vers 11), Hogepriester (vers 12 en 13) en Offer (vers 14) tegelijk.